

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **G.**, a. s., B., B., IČO: X., zast. JUDr. D.S., advokátom, M., B., proti žalovanému: **K.**, S., B., **o zaplatenie 48 744,- Sk (1 168,- eur)**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07. mája 2008 č. k. 16 Cob/40/2008-61, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 26. septembra 2007 číslo konania 36 Cb/115/2007-36, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 48 744,- Sk s príslušenstvom a trovy konania v sume 11 822,- Sk. Vo zvyšku žalobu zamietol.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy s 0,1% úrokom z omeškania od 04. 06. 2005 titulom vrátenia poskytnutého úveru, na základe úverovej zmluvy č. 1056770332 z 03. 02. 2005. Súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že úverovú zmluvu podpísal omylom.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere č. 1056770332 dňa 03. 02. 2005, ktorej súčasťou boli všeobecné podmienky

poskytnutia úveru. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver 31 996,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v dohodnutých splátkach po 1 134,- Sk. Za túto sumu žalovaný kúpil tovar, ktorý aj prevzal.

Súd s poukazom na ust. § 497 a nasl. Obch. Z. mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere, žalovaný nepoprel, že zmluvu podpísal a tovar za peňažné prostriedky zakúpil a prevzal. Žalovaný sa zmluvou o úvere zaviazal žalobcovi vrátiť sumu 48 744,- Sk, avšak dlh nesplatil, preto súd žalobe v časti istiny vyhovel tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento súd považoval v uplatnenej výške za úrok, ktorý je v rozpore s ust. § 369 ods. 1 Obch. Z., preto v tejto časti rozhodol tak, že žalobcovi priznal úrok z omeškania tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

Žalobca podal proti rozsudku v časti týkajúcej sa zamietnutého úroku z omeškania odvolanie podaním zo dňa 21. 12. 2007. V odôvodnení odvolania poukázal na dohodnuté zmluvné podmienky medzi účastníkmi úverového vzťahu. Poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Obo 3/1996.

V odvolaní namietal i skutočnosť, že súd prvého stupňa vôbec neodôvodnil svoje rozhodnutie v časti úroku z omeškania a rozhodol v rozpore s ust. § 361 ods. 1 Obch. Z. Ďalej tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Obdo V 93/2004.

Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť resp. zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 07. mája 2008 č. k. 16 Cob 40/2008-61 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 36,5% ročne zo sumy 48 744,- Sk od 04. 06. 2005 do zaplataenia. Žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania vo výške súdneho poplatku za odvolanie, ďalšie trovy nepriznal, pretože ich žalobca nešpecifikoval.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutej časti a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, avšak

mal za to, že nie je správny názor, že žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v rozpore s ust. § 369 ods. 1 Obch. Z. Odvolací súd preskúmal predložené listinné dôkazy a zistil, že účastníci si v zmluve o úvere riadne úroky z omeškania dohodli, preto nebolo možné na daný prípad aplikovať dispozitívne ustanovenie § 369 ods. 1 Obch. Z.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, ako vyplýva z výroku rozsudku. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie, ďalšie trovy nepriznal z dôvodu, že neboli špecifikované žalobcom.

Žalobca podal proti odvolaciemu rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania dovolanie podaním zo dňa 18. júna 2008.

V odôvodnení dovolania uviedol, že ho podáva podľa § 237 písm. f/ O. s. p. z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko odvolací súd vo veci nepostupoval správne, keď nevzal na zreteľ žalobcom predložené trovy odvolacieho konania, nachádzajúce sa na l. č. 42 spisu.

Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1) prejednal vec podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v časti napadnutej dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O. s. p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu, a to bez ohľadu na povahu predmetu konania. Pre prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je rozhodujúce, či k vade konania došlo pred odvolacím súdom alebo pred súdom prvého stupňa. Ak však odvolací súd odstránil vadu konania, ku ktorej došlo pred súdom prvého stupňa, nie je možné k nej prihliadnuť.

Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nie je tiež daná iba tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 skutočne došlo.

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., je taký nesprávny a procesné ustanovenie porušujúci postup súdu, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť konať pred súdom a v konaní uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Splnenie uvedených podmienok pre prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. nebolo preukázané. Skutočnosť, že odvolací súd účastníkovi nepriznal trovy konania pozostávajúce aj z nákladov právneho zastúpenia podľa predloženej špecifikácie a priznal len zaplatený súdny poplatok za odvolanie, nie je dôvodom, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom a realizovať jeho procesné práva.

V predmetnej veci podal žalobca dovolanie len proti výroku rozsudku, v ktorom rozhodol o trovách odvolacieho konania, pričom rozhodnutie o trovách konania je súčasťou rozsudku, čo však neznamená, že táto časť výroku stráca povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia. Túto povahu rozhodnutia si aj naďalej zachováva, pretože výrok o náhrade trov konania je obsiahnutý vo výroku rozsudku len z dôvodov procesnej hospodárnosti. Dovolanie proti trovám konania nie je prípustné, čo vyplýva z ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 243b O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu žalovanému nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 23. júna 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková